

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WIJ ARME DUTSEN

Een blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1508

PERSONEN

4 dames - 6 heren

Bertha
Felix
Vera
Kamiela
Mieste
Slinke
Adelwijn
Uze
De Rijcke
Polke

DEKOR

Het toneel stelt een citeetje voor, wat men noemt "een straatje zonder einde", want het citeetje is aan de huisjes afgesloten met een muur waar evenwel een opening in is waar men doorgang heeft naar de stad. Langs beide kanten (cour en jardin) staan twee huisjes die dus aan de muur (fond) aangebouwd zijn. Het eerste huisje cour is een cafeetje "De blauwe vogel". Het tweede huisje cour is bewoond door Mieste, Kamiela en vader Slinke. Aan het eerste huisje jardin hangt een affiche aan de muur: "Huis te koop" en is bewoond door Vera en meneer De Rijcke. Het tweede huisje jardin woont Uze.

E E R S T E B E D R I J F

Wanneer het doek opgaat is het toneel verlaten. Na een paar seconden komt Bertha, gevolgd door Felix, op uit het cafeetje. Bertha tilt zwaar aan een cafétafel die ze ter hoogte van het venster zet. Felix draagt een caféstoel en een paar papieren en gaat aan tafel zitten. Terwijl Bertha en Felix opkomen:

BERTHA : *(Die alle moeite van de wereld heeft om de tafel buiten te brengen en deze op haar plaats te zetten. Even buiten adem, spottend tot Felix.)* Ge hebt zeker wel zeer in uwe rug Felix?

FELIX : Waarvan?

BERTHA : Van diene ene stoel te dragen.

FELIX : *(Zijn papieren tonende.)* 'k Heb mijn papieren ook mee zun! *(Gaat naderhand nu en dan in zijn papieren kijken.)*

BERTHA : *(Nog steeds spottend.)* Hoe houdt gij dat uit! Mijn grootmoeder heeft ne keer juist 't zelfde gedregen en z'heeft daarachter in 't hospitaal gelegen mee 'n gaot in haar hoofd!

FELIX : *(verwonderd)* Alee gij?

BERTHA : *(Nu eerder boos.)* Ze tort op hare onderrok, ze botste tegen de kachel en ze kreeg de kachelbuize op hare kop!

FELIX : *(Haar nijdig toesnauwend)* Ik krijg d' één scheut achter d'ander van te lachen mee u!

BERTHA : *(Terug kaatsend.)* Dat ge zo 'n scheut kost krijgen in wat dat 'k peize, 'k zou ook leute hebben! *(En ze gaat in haar cafeetje.)*

1

FELIX : (*Haar achterna roepend*) Ge vergeet dat 'k 't program' moet opmaken voor de buurtfeest van ons citeetje! 'k Moet schrijven en uwe arme wordt daar mee van zun!

BERTHA : (*Boos, terug op.*) Dat mee worden is niets, maar 't is als g'er krampe gaat in krijgen van 't heffen! (*Met beweging van drinken*)

FELIX : Dat is het beroep van cafébaas die dat meebrengt! Als de kalanten mij trakteren ben 'k verplicht van mee te drinken!

BERTHA : Als 't zo voort gaat ga 'k *toch* nog kunnen lachen mee u vandaag! (*boos uitschietend*) Wat kalanten? 'k Moet sewijle pinnekesdraad voor mijn deure spannen voor ze tegen t'houden!

FELIX : Ge moet daarvoor heel de papschool niet hebben! ENE vette kalant en uwe dag is goed voor heel de week!

BERTHA : Ja ja, en gelijk dat de baas zelve diene ene vette kalant is (*weer beweging van drinken*) is heel zijn week goed op ene dag!

FELIX : (*fier*) Ik drinke van mijn marchandieze niet!

BERTHA : Bah neen'g! Hoe wist ge tons over 14 dagen dat mijn fles bleekwater in de toog stond?

FELIX : Omdat 'k het geroken had!

BERTHA : Alee! 't Is daarmee dat ge heel die week mee 'n sieselootje gesproken hebt! (*Ze lispelt bij het "sieselootje" en terug af in haar café.*)

FELIX : 'n Geluk dat 'k het geproefd had dat 't bleekwater was of al mijn kalanten liepen 8 dagen te siesen! (*Denkt aan iets en roept naar café.*) Bertha!!

BERTHA : (*Terug op*) Felix, 'k ga draaiingen krijgen van zo binnen en buiten te lopen zun!

FELIX : Brengt ons andere vier caféstoelen ook buiten.

BERTHA : Ei ja sésa! Waarvoor de toog ook niet! Heel ons cafeetje staat tons op straat!

FELIX : Ge weet toch wel dat we vanmorgen ons eerste vergaderinge hebben mee d'inwoners van ons citeetje.

BERTHA : En moet dat op straat gebeuren?

FELIX : Als het in de café vergaderinge is zitten ze op hete kolen voor voort te gaan om niet te moeten drinken en op straat blijven ze, en zitten ze op hete kolen voor iets te *mogen* drinken! (*Fier en geleerd.*) Als cafébaas moet ge uw hoofd bij u hebben!

BERTHA : Natuurlijk, waar zoudt ge zonder hoofd diene jenever in gieten! En ook daarbij, wat program' moet ge opmaken? 't Is alle jaren hetzelfde!

FELIX : We vieren alle jaren ons buurtefeest tegare mee 't Stakerspleintje van achter de hoek. (*wijst naar fond*) En dat gebuur vraagt ons altijd, uit wat dat ons feestelijkheden bestaan! Ge moogt niet vergeten dat 't drij dagen feest is en dat we die drij dagen moeten vullen!

BERTHA : (*Op haar vinger tellend*) Dat is niet moeilijk. Schrijft op: vullen en leegdrinken, vullen en leegdrinken en vullen en leegdrinken.

FELIX : Bertha, ge gaat toch weer niet beginnen zeveren hein?

BERTHA : Heel juist, dat moet g'er ook nog bij schrijven: vullen, leegdrinken en zeveren!

FELIX : (*wrevelig*) Ge moet mij gerust laten! 'k Zit in diepe gedachten over wat dat 'k moet ineensteken!

BERTHA : (*Beziet Felix verdacht*) Ineensteken! Als de wind in dat gat blijft zitten gaat het weer druppels regenen vandaag! (*Af in haar café.*)

FELIX : (*Terwijl hij in zijn papieren ziet.*) Wat kent ze zij daarvan!

(*Vera komt op uit het eerste huisje jardin. Ze is gekleed alsof ze aan het schoonmaken is. Ze beziet even het raam en doet daarna het aanplakbiljet "Huis te koop" van de muur. Ondertussen heeft Felix haar bemerkt.*)

1

FELIX : (*bewonderend*) Ja wade! (*Komt bij Vera terwijl hij zijn kostuum even schikt.*) 'k Heb d'eer van d'eer t'hebben van u welkom t'heten in ons citeetje.

VERA : (*Met de rug naar Felix.*) 'n Heel kasserolle mercis voor al die eer!

FELIX : 'k Veronderstel dat ge de nieuwe inwoner zijt.

VERA : Ja ik, en vraag mij niet voor mee u ne keer te dansen, 'k ben te moe. (*En ze draait zich naar Felix.*)

FELIX : (*Nu overdreven bewonderend.*) Nog schoonder vanvoor dan vanachter!

VERA : (*Verbaasd*) Pardon?

FELIX : (*Die geleerd wil doen en tevens romantisch.*) Excuseer de spontaniteit van mijn spontane uitlatingen tegenover een roos, maar ne diamant op nen mesthoop maakt van diene mesthoop 'n bloemlezinge! De geur blijft 't zelfde maar 't kleur is verandert!

VERA : (*Nu droog*) 'k Weet niet wat Universiteit dat ge gedaan hebt maar de kleuterklasse moet aan u ook ne klop gedaan hebben!

FELIX : (*Steeds als voren*) Het betreft 'n romantische uitlatinge van nen eenzame zwerver!

VERA : g'Hebt veel uitlatingen geloof 'k, hein?

FELIX : Och, aan ne zekere ouderdom hebt ge daar geen controle niet meer op! (*uitleggend*) 'k Wil maar zeggen: eindelijk 'n schoon meiske in ons citeetje.

VERA : (*Die het eindelijk begrepen heeft.*) Ah!! Had ge mij dat vroeger gezegd mee minder "uitlatingen" 'k had kunnen rood worden en 'k had u verstaan.

FELIX : (*Verder uitleggend*) Want al de vrouwen uit ons citeetje zijn drie weken achter 't nieuwjaar geboren: ge wenst ze wel 'n gelukkig jaar maar ge geeft ze geen toezen ne meer. (*Naar café wijzend*) Surtout mijn vrouw.

VERA : De cafébazinne.

1

FELIX : Ja. Ik ben de baas. (*fier*) Maar zo gene gewone baas! 'k Heb maar mijn hand om te draaien en 'k heb ene te knippen! (*Met beweging van drinken*)

VERA : 'k Heb gisteren mee uw vrouw al kennis gemaakt als de verhuizers ons meubels komen brengen zijn.

(*Bertha op uit café met twee stoelen. Ze hoort natuurlijk wat Felix zegt.*)

FELIX : (*Die Bertha niet gezien heeft, spottend.*) Mijn vrouw?! Steekt ze in ne bokaal mee 'n etiket op en g'hebt rolmops! (*nu fier*) 'k Heb nog van plan geweest om van mijn café ne cercle artistique te maken, 'n verzameling van al de kulturele geleerde knobbels, maar mee mijn vrouwe is mijn plan uiteen gevallen!

BERTHA : (*Nijdig, terwijl ze de stoelen neerzet.*) Uiteenvallen! 'k Meende dat ge bezig waart mee ineenstecken?!

FELIX : (*Schrikt bij het zien van Bertha, dan groen lachend, op Vera wijzend.*) Ah Bertha, 't is hier... euh...

BERTHA : (*Verder nijdig tot Felix.*) En van rolmops gesproken: 't is spijtig dat uw vel zo hard is, maar gestroopt zoudt gij op uitgedroogde paling trekken, flierefluiter! (*Af in café*)

(*Vera vindt het plezant.*)

FELIX : (*Wanneer Bertha weg is.*) Hebt g'het nu gezien? Hebt g'het gehoord wie dat mijn vrouw is?

VERA : (*Als voren*) Ja ik en ge kunt niet zeggen dat z'haar tonge ingeslikt heeft.

FELIX : Aan wie zegt g'het? z'Heeft 'n tonge gelijk de slinger van mijne reguleteur.

VERA : 'k Heb d'eer niet van uwe reguleteur te kennen, maar hare slinger klopt er toch in alle geval niet nevens!

1

FELIX : (Weer verleidelijk) *Enfin, nu dat ge mijne gekwetste binnenkant leren kennen hebt meugt ge altijd bij mij komen als g'iets nodig hebt.*

VERA : (plezant) Dank u en 'k weet dat 'k bij u goed zal zijn. 'k Zal gene honger lijden: 'k heb rolmops en paling! *(lachend af in huis)*

(Felix ziet haar lachend achterna, kijkt dan naar café, zijn gezicht betreft want hij ziet zijn Bertha afkomen uit café. Hij gaat vlug aan tafel zitten in zijn papieren kijken. Bertha komt op met twee stoelen die ze neerzet.)

BERTHA : 't Is dat dat 'k voel! *(wijst naar huis Vera)* De wind is gevallen... *(bezielt Felix)* ..en de cactus begint wortels te schieten!

FELIX : *(nijdig)* 't Is mogelijk! Maar 'k schiet nog geen peerdewortels gelijk gij, peerdezaag!

BERTHA : *(sarcastisch)* Geef het er niet aan dat 'k 'n beetje blijve en dat 'k mij zette?

FELIX : Dat "zitten" ben 'k al lang gewoon: ge zit al 30 jaar op mijne teen!

BERTHA : *(Als voren naar huis van Vera wijzend.)* 't Is maar als de deur opengaat en 't begint hier te trekken, dat 'k niet geire zou hebben dat ge mee ne snotneuze loopt!

FELIX : Als 'k mij goed rappeleer heb 'k u al gezegd dat ge aan 't zeveren zijt!

BERTHA : 't Is spijtig dat ge u zo moeilijk rappeleert dat ge mee mij getrouwd zijt... *(nijdig)* ...als 'k er niet bij ben! g'Hebt pertan op 't stadhuis tegen diene schepen "ja" gezegd!

FELIX : *(overtuigd)* Ja ik, maar g'hebt mij niet zien knikken hein! *(dan wrevelig)* En ook daarbij: foert! Ge zoudt mij beter zeggen waar dat die lijst is waar dat

1

'k gisteren begost ben mee mijn program' op te schrijven!

BERTHA : (*sarcastisch*) Wat program'? Dat die in huis ligt of dat die hierover woont?

(*Uit het tweede huis cour hoort men ruzie tussen Kamiela en Mieste.*)

FELIX : (*Naar huis van Kamiela kijkend*) 't Is nog ne keer bal-op bij de roden! De die zetten somtijds heel ons citeetje overende!

BERTHA : (*nijdig*) 't Is nog goed dat 't bij ons altijd zo stil is.

FELIX : Jamaar, zij klopt subiet iets naar hare vent zijne kop.

BERTHA : Courage, als 'k u nog veel hierover 't plankier zie dweilen staat u dat ook te wachten!

FELIX : (*uitdagend*) Ja?!!!

BERTHA : (*dreigend*) Ja!!!

FELIX : (*Slikt iets weg, dan beteuterd.*) Ziet ge wel dat w'overeenkomen.

BERTHA : (*even verbaasd*) Overeenkomen?

FELIX : We zeggen alle twee "ja". (*En af in café.*)

(*Op hetzelfde ogenblik komt Kamiela op uit tweede huis cour met een braadpan in de hand. Zij, Mieste en vader Slinke zijn de armsten en ook het minst propere van het citeetje.*)

KAMIELA : (*Terwijl ze opkomt en nog naar de deur van haar huis roept.*) En 't zal van deze keer niet waar zijn, al stond ge op uwe luizekop voor uw zwarte voeten niet vuil te maken! 't Is wel dan! (*ze komt bij Bertha. Men hoort Mieste uit het huis iets terug roepen.*)

BERTHA : (*Op de braadpan wijzend.*) Gaat ge ne bal in de gaole kloppen dan, Kamiela?

KAMIELA : Neen neen'k, dat is daar niet voor. (*terug kwaad*)
Stelt u voor: mijne vent heeft 't nu in zijn klokhuis gestoken voor kiekens te beginnen kweken!

BERTHA : Waar dat?

KAMIELA : Op mijn vader zijn slaapkamer. 't Is zodanig klein in ons huis dat, als 'k 't ongeluk heb van in mijn voorplaatse te niezen, dat mijn keuken onder water staat.

BERTHA : (*Op haar cafémeubelen wijzend*) Bij ons ook. Ge ziet het: één tafel en 5 stoelen en heel mijn cafetje staat op straat. 'k Zou zo geire 'n katte hebben, maar de beste zou geen plaatse hebben voor te kwispelen, ze zou hare staart onder hare arme moeten dragen.

KAMIELA : En langs de andere kant is 't nog profijtig dat mijn huizeke niet groot is: ne kom zeeploog en ne kom water en mijn grote kuis is gedaan. (*Op een andere toon, haar braadpan tonend.*) Maar weet ge waarvoor dat 'k mijn panne mee heb? Er mankeert iets aan. (*Ze geeft de pan aan Bertha.*)

BERTHA : (*Beziet de pan even van onder en boven.*) Uw pan is toch compleet?

KAMIELA : Neen's, er mankeert ne klont margarine in. En als g'er gij wat zoudt willen in doen kan 'k bakken.

BERTHA : Potverdeke Kamiela, dat is nu al de tweede keer van de week dat ge margarine komt lenen bij mij!

KAMIELA : Jamaar, 't mag boerenboter zijn ook zun. 'k Ben niet vies gevallen.

BERTHA : 'k Geloof 'k ik dat. Weet ge aan wat prijs dat de goede boter staat? Ze kost minstens 5 keren duurder of de margarine!

KAMIELA : Kus nu mijn ore, de koeien zijn ook al gesindi-keerd! Awel, weet ge wat dat ge doet? Geef mij maar margarine, tons verdient g'er ook nog ne cent aan!

BERTHA : Ei ja sésa! Als ge zo nog 'n week of twee komt lenen bij mij kan 'k mijn eigen huis kopen. (*Af met de braadpan in café*)

KAMIELA : (*Roept haar achterna*) Ah, wij hebben voor principie: iedereen moet zijn brood verdienen!

MIESTE : (*Op uit huis. Hij heeft een gekreukt papier bij dat hij op tafel legt.*) Voila, 'k heb alles gemeten en 'k heb 'n plan getekend van mijn kiekenskot!

KAMIELA : (*Het plan bekijkend*) Ah, dat is 'n kiekenskot! Volgens mij is dat Manneke Pis in vogelvlucht!

MIESTE : (*wrevelig*) Manneke Pis in vogelvlucht! Waar ziet ge gij in de vlucht Manneke Pis zijne vogel!

KAMIELA : Ge kunt toch niet zeggen dat dat op 'n kiekenskot trekt!

MIESTE : Wat kent ge gij van artichecture!

KAMIELA : (*Op papier wijzend*) Wat voor iets is dat?

MIESTE : (*Beziet even aandachtig het aangewezen*) Dat weet 'k nog niet. 'k heb daar eerst ne parlofoon willen placeren.

KAMIELA : Ah ja, als ze bellen dat dat kieken kan vragen wie dat 't is.

MIESTE : Bah neen! Maar inplaatse van te kakelen kan het door de parlofoon roepen: "Kom ne keer boven, 'k heb 'n ei gelegd". En tons heb 'k gezegd: "neen, 'k ga er 'n deur aan zetten, dat dat kieken buiten kan komen als 't goeste heeft".

KAMIELA : Waarom moet dat kieken buiten komen?

MIESTE : Die beeste moet toch haar gevoeg kunnen gaan doen? (*Weer op plan kijkend*) Maar mee dat 'k niet veel plaatse heb ga 'k verplicht zijn van dat kot vierkantig te maken.

KAMIELA : (*Die met het geval nu de gek houdt.*) Ge gaat tons nog 'n vierkantig kieken moeten vinden ook.

MIESTE : (*nadenkend*) Dat is natuurlijk het probleem: ga 'k eerst 'n vierkantig kot maken en tons dat kieken? Of ga 'k eerst dat kieken maken en tons dat kot?

KAMIELA : (*als voren*) En weet ge wat? 'n Vierkantig kieken legt vierkantig eiers.

MIESTE : Vierkantig eiers? En kunt ge dat opeten?

1

KAMIELA : Kunt g'het niet opeten, ge kunt er toch mee teerlingen.

MIESTE : Maar tons had 'k het gevonden: inplaatse van 'n groot kieken ga 'k beginnen mee 'n tsiepkie, 'n klein kiekske!

KAMIELA : (*Wie het verveeld is, plots dreigend*) Almaal goed en wel "kiekenskot", maar waar gaat ge dat placeren op mijn vader zijn slaapkamer?

MIESTE : Onder zijn bedde! 'k Heb elders geen plaatse!

KAMIELA : (*perplex*) Onder mijn vader zijn bedde? En wat gaat ge mee diene geur doen?

MIESTE : Dat kiekske zal er wel aan gewoon worden!

BERTHA : (*Op uit café met de braadpan waarin een klontje margarine in papier gewikkeld ligt. Ze geeft de pan aan Kamiela.*) Hier Kamiela, g'hebt bijkan ne halve kilo margarine.

KAMIELA : (*Neemt het beetje uit de pan.*) Is dat ne halve kilo? g'Hebt dat zeker gewogen mee den onderkant van uwe kotereire?

BERTHA : Ge moet dat niet wegen! Dat ziet ge op 't zicht! Ge moet maar ene keer kijken voor dat te zien!

KAMIELA : Ja, maar ge moet twee keren kijken voor het te zien liggen!

BERTHA : (*Neemt boos pan terug.*) Als g'het niet moet hebben moet g'het maar zeggen zun.

KAMIELA : Waarom maakt ge gij u zo kwaad, Bertha? Ei ge zoudt moeten blije zijn dat ge meugt geven! En 'k ga u nog kontenter maken: ge meugt mij drij eiers geven ook!

BERTHA : (*perplex*) Drij eiers? Waarvoor moet 'k ik dat doen?

KAMIELA : 'k Heb geprobeerd van ze zelve te leggen, maar 't ga niet.

BERTHA : (*boos*) Neen! 'k Wil zeggen: waarvoor moet 'k ik dat geven? Ge leent overal, tot zelfs op 't Stakerspleintje hierachter! Waarvoor vraagt ge daar ne keer

1

niet aan d'één of d'ander vrouw voor u drij eiers te leggen?

KAMIELA : 'k Durf niet, zie ne keer dat dat mens begint te kakelen, drij eiers tegelijk doet zeer zun!

BERTHA : *(steeds boos)* Jamaar 't ongeluk is: ge leent altijd, maar ge geeft nooit niet weer!

KAMIELA : Ja, 'k kan nu moeilijk die eiers weergeven als we ze opgegeten hebben.

BERTHA : Jamaar, er bestaan nog andere eiers ook zun!

KAMIELA : Van die eiers die opgespeelt zijn mee zeeploog zeker! Neen zun! Als 'k iets leen moet het goed zijn of 'k moet het niet hebben. *(nu vertederend glimlachend)* Daarbij Bertha, ge meugt niet vergeten dat we moeten leven van de Openbare Onderstand. Is 't niet waar Mieste?

(Mieste is verdiept in zijn tekening.)

BERTHA : *(Na een paar seconden)* Wat is jij uwe man aan 't doen?

KAMIELA : Hij heeft 'n plan gemaakt. Hij ga 'n annexe aan ons huis zetten.

BERTHA : *(Naar het huis kijkend, verbaasd)* Nog bij aanbouwen? Waar gaat hij dat doen?

KAMIELA : Onder mijn vader zijn bedde. *(terug tot Mieste)* Mieste! Dat 'k zegge aan Bertha dat we moeten leven van de Openbare Onderstand.

MIESTE : Ja'm. Van de O.C.M.W.. En O.C.M.W. wil zeggen: Oberbaar Content Mee Weinig! *(En hij luistert nu met het gesprek mee.)*

BERTHA : *(toegevend)* Alee, 't is goed. 'k Zal die drij eiers maar nog ne keer over mijn hoofd laten steken.

KAMIELA : En waar kan uw hoofd al beter zitten! Eiers is goed voor 't haar: ge krijgt daar zware wenkbrauwen van!

(Bertha wil de braadpan aan Kamiela terug geven.)

KAMIELA : Neen neen, Bertha, houdt de pan maar bij u! Ge zult ze vandoen hebben voor die drie eiers in te bakken.

BERTHA : *(perplex)* Wade?!

MIESTE : z'Hebben ons gas afgesneden! Jonk ze snijden zo gemakkelijk tegenwoordig! Omdat we van heel 't jaar nog niet betaald hebben. Ei, ze geven u nog de tijd niet voor naar 't postkantoor te gaan!

KAMIELA : En op onze kachel kunnen we ook niet bakken. Hij wil niet branden.

BERTHA : Mankeert er iets aan misschien?

KAMIELA : Ja't. Kolen.

(Kamiela en Mieste lachen hartelijk. Bertha beziet hen even verwonderd, begint dan stilaan mee te lachen.)

BERTHA : 't Is goed dat 't zegge... 'k zou anders zegge...
(En ze blaast tussen de tong, met de bedoeling "anders kreeg ge niets" en wil weg in café.)

KAMIELA : Euh Bertha, ge moet ze *nu* nog niet bakken zun! Van de noenen is goed! Liefst ten twaalve. Want mijn vader heeft geire juist ten twaalve zijn eten.

BERTHA : *(terugkaatsend)* Als vader Slinke ten twaalve zijn eiers niet heeft, dat hij zijne jeneverneuze opfreet! Mee 'n beetje bloedsuiker op heeft hij ne Boule de Berlin! *(met braadpan af in café.)*

KAMIELA : *(lachend)* Dat is ook 'n plezante dat! Mijn vader zijne neuze ne Boule de Berlin! Dat ge nu nog sprak van ne oude oliekoeke!

MIESTE : *(Die weer met zijn plan bezig is.)* Ziet ge nu waarvoor dat 'k 'n kot moet hebben. Zo moet ge altijd niet gaan lenen en kan 'k mijn eiers zelve leggen.

1

KAMIELA : Moet ge daarvoor 'n kot hebben? Zet u aan de vijver bij de goelekes! Ze zullen kontent zijn: ge ziet alle dagen gene struisvogel eiers leggen!

MIESTE : Ge gaat verschieten als ge mijn tsiepkie gaat horen kakelen onder uw vader zijn bedde!

KAMIELA : 't Is al wel genoeg dat 'k mijn vader hoor kakelen op zijn bedde! *(uitschietend)* En ook daarbij, 'n tsiepkie legt toch geen eiers!

MIESTE : Ge zijt er nog wel mee: van die kleine Paaseitjes!

KAMIELA : mee gekleurd zilverpapier rond zeker!

(Men hoort achter het toneel, fond, een toetertje.)

KAMIELA : Ah, mijn vader is in aantocht!

SLINKE : *(Op fond. Hij duwt een oude kinderwagen voor zich uit waarin allerlei zaken liggen. Terwijl hij opkomt, goedgezind.)* Voilà, 'k ben daar!

MIESTE : Ge zijt zo vroeg weer vader Slinke? Stonden er niet veel vuilbakken op uw ronde dan?

KAMIELA : De mensen hebben jij geen vuiligheid ne meer tegenwoordig! 't Is zodanig slechten tijd dat ze uldere afval ook opeten!

SLINKE : *(Neemt ondertussen de zak die boven op de kinderwagen ligt. Opgetogen.)* Bah neen! Achter drij vuilbakken was mijne dag goed! *(Haalt uit de kinderwagen een oude koffiekaneel te voorschijn, die hij fier toont)* Kijk ne keer wat schone koffiekaneel! *(Ziet de twee verbaasde gezichten van Kamiela en Mieste, dan kalmer)* Vindt ge ze niet goed misschien?

KAMIELA : Als ge dààr kaffee uit gaat drinken zit er achter de eerste slok verlakt tussen uw tanden!

MIESTE : Zonder van dat roest te spreken! Tons krijgt ge 'n lijf gelijk 'n stremijne, achter twee dagen valt ge mee gaten.

SLINKE : Wat kent ge g'ulder daarvan. Als ze opgekuist en herschilderd is gaat het gelijk 'n splinternieuwe

1

ouderwetse kanne zijn! Want mee diene elektrieke brol tegenwoordig! Niets beter of nen oude koffiekan mee nen oude koffiezak! En hoe ouder dat de zak is hoe beter. 'k Heb maar naar mijn eigen te kijken. (*Heeft ondertussen de kan teruggezet en haalt een bestofte vuile nachtemmer boven.*) En wat peist ge van diene schone elegante nachtemmer?

KAMIELA : (*verwonderd*) Ah, dat is ne nachtemmer!

SLINKE : (*vergoelijkend*) Ja, als er 't stof af is zult g'het beter zien!

MIESTE : Wie gebruikt er dat nog?

SLINKE : Ge zoudt nog verschieten! Tegenwoordig stellen ze daar 'n plante in en zetten ze dat in ulder voorplaatse.

KAMIELA : (*tot Mieste*) Ge zoudt er gij op spreken dat mijne vuilbak in ons voorplaatse staat, omdat er elders geen plaatse is in huis.

MIESTE : Ja, maar op uwe vuilemmer staat er geen plante op!

KAMIELA : Neen 't, maar achter 14 dagen staat er haar op.

SLINKE : (*Heeft ondertussen de emmer terug gezet en haalt nu een ouderwetse wekker tevoorschijn.*) En dat is mijn grootste ontdekkinge: een antieke reveille!

MIESTE : Gaat ze nog?

SLINKE : Neens, maar dat is 't minste, 'k heb er ne keer vanbinnen in gekeken: er zitten drij wielkes te vele in! Ge gaat ze ne keer horen tikken, gelijk de klepel van de scheve toren van Ekkergem en als de wekker afloopt peizen ze in de pompierwacht dat 't ieveranst brandt! (*Hij legt de wekker terug.*)

KAMIELA : Vader, 'k versta juist niet dat ge diene oude brol - al is 't hij opgekuist - nog kunt verkopen!

SLINKE : Dat is gene oude brol! "Oude brol" dat heten ze tegenwoordig "antiek"! Al wat dat ze vroegere jaren wegsmeden moeten ze nu weer hebben en ik verdien er 'n goed cenzeke aan! (*wijst op de zak die hij naast de kinderwagen had gelegd.*) En dat is voor ulder! 'k Heb